

[Arbejds- og Socialministeren.]

Statut en mere almindelig Revision, men Spørgsmaalet herom blev optaget paa Dagsordenen for den Arbejdskonference, der afholdtes i Montreal i September—Oktober 1946, og paa hvilken ogsaa Danmark var repræsenteret ved en Delegation.

Det Udkast til en ny Statut, som Konferencen vedtog, og som jeg hermed har den Ære at forelægge for det høje Ting, fremtræder i Form af en ganske kort Beslutning, der udtaler, at den hidtil gældende Statut, der findes optrykt i Spalte 1 af det til Forslaget til Beslutning knyttede Tillæg, er ændret, som det fremgaar af Tillæggets Spalte 2. Fremgangsmaaden afviger fra dansk Lovgivningspraksis, men man har ment at burde bibeholde denne Form ogsaa i den danske Oversættelse, dels fordi dennes autentiske Karakter derved understreges og bevares, dels fordi Fremgangsmaaden er ganske praktisk, idet den giver Mulighed for at gøre sig bekendt med de stedfundne Ændringer blot ved at sammenholde de to Tekster, i hvilke Ændringerne er trykt med Kursiv i Spalte 2.

Den internationale Arbejdsorganisation har faaet sit Særpræg derved, at Arbejdsgiverne og Arbejderne er repræsenterede og stemmeberettigede paa Arbejdskonferencerne og i Organisationens Forretningsudvalg, Styrelsesraadet, hvilket jeg af mange Grunde tillægger overordentlig stor Betydning, bl. a. fordi Parternes Deltagelse i Forhandlingerne utvivlsomt har styrket disses saglige Værdi, ligesom den har medvirket til at skyde de politiske Divergenser, som maatte være Landene imellem, i Baggrunden til Fordel for den rent faglige Drøftelse og til Fordel for de mange, som paa den ene eller den anden Maade berøres af Konferencens Beslutninger.

De Konventioner, som en international Arbejdskonference maatte vedtage, er efter den nugældende Statut ikke umiddelbart bindende for Medlemsstaterne, men der paahviler disse en Forpligtelse til senest i Løbet af halvandet Aar efter Konferencen at forelægge Konventionen for vedkommende hjemlige kompetente Myndighed, som saa skal tage Stilling til, om Landet kan tilslutte sig Konventionen. Paa dette Punkt har man imidlertid ment at burde udvide Medlemsstaternes Forpligtelse noget, og det foreslaas derfor i Statuttens Art. 19, at Medlemsstaterne ikke blot er forpligtet til at forelægge de Konventioner og Henstillinger, som Arbejdskonferencen vedtager, for deres hjemlige kompetente Myndighed, men ogsaa er forpligtet til, hvis dette

resulterer i, at Konventionen og Henstillingen ikke tiltrædes, over for Arbejdsorganisationen at redegøre for de Vanskeligheder, som forhindrer eller forsinker Ratifikationen.

Jeg tror, at dette er et rimeligt Krav. Paa den ene Side kan det for de Stater, hvis økonomiske og sociale Forhold endnu ikke tillader en Ratificering, indeholde en Tilskyndelse til ogsaa fremover at holde Spørgsmaalet om at tilslutte sig Konventionen aabent. Paa den anden Side vil de Stater, hvis Sociallovgivning paa Grund af Landets hele økonomiske, kulturelle og sociale Stade er naaet videre frem, men i hvis Lovgivning den paagældende Konvention vanskeligt lader sig indpasse, herigennem faa Lejlighed til at gøre Rede for saadanne Vanskeligheder og for deres Lovgivning i det hele paa det paagældende Felt.

For saa vidt angaar de andre Ændringsforslag, skal jeg — idet jeg med Hensyn til Enkelthederne henviser til de til Forslaget knyttede Bemærkninger — her blot indskrænke mig til at nævne, at man har foretaget Ændringer, der understreger Betydningen af Styrelsesraadets Virksomhed, og at man har givet nye Regler dels om Forbundsstaternes Forpligtelser med Hensyn til Konventioner og dels om Moderlandets Forpligtelser i saa Henseende, for saa vidt angaar Kolonier og Mandatomraader. Endelig har man som nævnt paa en Række Punkter foretaget Ændringer, der er en Følge af Folkeforbundets Ophævelse og De Forenede Nationers Oprettelse.

Siden Den internationale Arbejdsorganisations Oprettelse i 1919 har Danmark stedse deltaget i det internationale sociale Samarbejde, saaledes som ogsaa vor sociale Standard berettiger os til, og til Videreførelse af dette Arbejde tillader jeg mig med disse Bemærkninger — og idet jeg i øvrigt gør opmærksom paa, at Forslaget er vedtaget uændret i det andet høje Ting — at anbefale det til det høje Folketings hurtige og villige Behandling.

Bundvad: Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne give Tilslutning til, at vi ratificerer den Statut, der her er forelagt Folketinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men kan henvise til den Redegørelse, den højtærede Arbejds- og Socialminister nylig gav Tinget.

Efter den enstemmige Vedtagelse i Montreal den 9. Oktober 1946 er Arbejdsorganisationen jo godkendt som særlig Institution i Henhold til De Forenede Nationers Pagts Art. 63, hvorved man har sikret